

indvending til at være Forligsmægler. Saaledes var efter min Opfattelse den ærede Rigsdagsmands Tankegang. Dersom den ikke var saaledes, kan jeg slet ikke forstaae den; dersom den er saaledes, kan jeg idetmindste forstaae hans Mening.

Jeg tilraader det ærede Thing at stemme for Udvalgets Fleertals-Forslag som det, der for mig giver Loven noget Bærd fremfor den nuværende Tilstand, hvorimod jeg ikke anseer Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er os forelagt, for bedre end den nuværende Lovgivning.

Bloch: Jeg kan ikke skjønne, at den af Udvalgets Fleertal foreslaaede Valgmaade har et saa afgjort Fortrin fremfor Regjeriungens, at der er Grund til at foretrække den. Den ærede Ordfører har bemærket, at Amtsraadsmedlemmerne blive valgte for at varetage andre Interesser, at de ikke ere specielt valgte, for at dømme om, hvilken Dygtighed der udfordres, for at være Forligsmægler, og at Valget af den Grund ikke bør overlades til Amtsraadet; jeg vil nu dertil svare, at Sogneforstanderskaberne heller ikke ere valgte med særligt Hensyn til at kunne bedømme, hvem der skal være Forligsmægler, og i den Henseende forekommer det mig derfor, at der ikke er nogen Forskjel mellem Amtsraadet og Sogneforstanderskaberne. Da det ifølge denne Lov for Fremtiden ogsaa skal høre med til de Forretninger, Amtsraadsmedlemmer have at varetage, at udnævne Forligsmæglere, saa vil man ved det første Valg, man vil have at foretage paa Amtsraadsmedlemmer, efterat denne Lov er kommen ud, kunne tage tilbørligt Hensyn dertil. Det blev af den ærede Ordfører endvidere fremhævet, at det maatte ansees for ønskeligt, at disse Valg betroedes til Delegerede fra Sogneforstanderskaberne, idet han havde gjort den Erfaring, at de mangen en Gang længtes efter større Virksomhed; men jeg maa tilstaae, at min Erfaring gaaer i en ganske anden Retning. Jeg har nemlig ikke lagt Mærke til, at Sogneforstanderskaberne længes efter større Arbejde og Virksomhed, hvorimod jeg har bemærket, at det er Mogle, der slet ikke længes efter at skulle gjøre flere Rejser uden Vederslag end nu. Den af Udvalgets Fleertal opstillede Valgmaade er

desuden, som af flere ærede Talere allerede fremhævet, temmelig vidtløftig; der skal jo holdes Sogneforstanderskabsmøder i hvert enkelt District, der skal gjøres Rejser af Sogneforstanderskabernes Delegerede, og saaledes skal der dannes en ny Myndighed.

Naar man har sammenlignet Sogneforbundet med Communalbestyrelsen i Kjøbstæderne og meent, at disse to Myndigheder kunne stilles ved Siden af hinanden, saa kan jeg ikke erkjende Rigtigheden deraf; det er jo ogsaa allerede bemærket, at ikke alle Medlemmer af Communalbestyrelsen vælges af Borgerskabet, og da nu Forligsvæsenet ikke er et reent kommunalt Anliggende, men staaer i Forbindelse med Retsvæsenet i Almindelighed, kan det heller ikke være i sin Orden, at Valget af Forligsmæglere bliver aldeles kommunalt, men ligesom Communalbestyrelsen i Kjøbstæderne, hvoraf Magistraten, der er beklædt af Regjeringen, udgjør en Bestanddeel, vælger Forligsmæglere, saaledes synes jeg ogsaa, at Amtsraadet, hvori der sidder den af Kongen udnævnte Amtmand, passende kan vælge Forligsmæglere for Landets Vedkommende. Det Fortrin ved Udvalgets Fleertals Valgmaade, der skulde have størst Betydning, skulde være det, at de Delegerede havde større og nærmere Kjendskab til de Personer, der kunde komme i Betragtning; det kan midlertid være Tilfældet, at de Delegerede blive uheldigt stillede, just fordi de have dette meget udbredte Personalkjendskab, navnlig i deres District. Mon det kan være heldigt, at de, der have saadanne Levebrød at bortgive, ere saa nær dem, der ønske Levebrødene? Undertiden kan Vedkommende staae i personligt Forhold til, om jeg saa maa sige, Ansøgerne, saa at det kan synes smukt, kan see ud som en god Gjerning, at hjælpe en stikkelig Mand, man kender, til at faae en saadan lille Fortjeneste, som han trænger til, men det er dog raabenbart et Hensyn, som ikke bør tages. — Jeg maa ogsaa antage det for sandsynligt, at saadanne Hensyn snarere ville gjøre sig gjældende i den Forsamling, som her er foreslaaet at skulle vælge Forligsmæglere, end Tilfældet vil være i Amtsraadene. Forligsmæglerne bør, som den ærede Ordfører